

← 2 → SPRONG

Eén studie, twee wegen

Naam

Nathalie Gérardy (29)

Gestudeerd

Bachelor taal- en regio-
studies: sinologie
(KU Leuven)
Master godgeleerdheid
en religiewetenschappen
(KU Leuven)
Opleiding praktische
theologie (KU Leuven)

Job

Pastor in RVT Nazareth
(Ukkel) en RVT Huize Sint-
Monika (Brussel)

Privé

Woont in Brussel

Naam

Johan Vrints (38)

Gestudeerd

Godsdienst-
wetenschappen
(KU Leuven)

Job

Educatief
medewerker en
adjunct-coördinator
bij ORBIT

Privé

Woont in Koekelberg,
heeft een pleegzoon

“Toen ik me aan de bewoners voorstelde, zei één van hen me dat ze nog niet van plan was te sterven (*lacht*).” Nathalie Gérardy, pastor in twee rusthuizen, studeerde theologie, net als Johan Vrints, educatief medewerker bij ORBIT: “Rond religie bestaat vaak een soort preutsheid.”

TEKST: Ine Van Houdenhove | FOTO'S: Rob Stevens

“Van sommige bewoners kan ik nog veel leren”

Ik noem mezelf meestal pastoraal werker – de officiële benaming ‘pastor’ zou door onze bewoners te veel verward worden met ‘pastoor’ (*lacht*). **Ik heb eerst sinologie gestudeerd. Een taal en cultuur bestuderen die zo anders is, helpt je relativeren** en onderscheid maken tussen wat cultuurgebonden is en wat echt menselijk. Via een taal leer je de manier van denken van een cultuur kennen en dat creëert openheid.”

“Na sinologie heb ik beslist een andere weg in te slaan en theologie te gaan studeren. Zingeving is voor mij heel belangrijk. En luisteren en mensen aandacht geven heeft altijd in mij gezeten. Zo kwam ik op het idee dat ik met die interesses en kwaliteiten wat kon betekenen voor de maatschappij, door pastoraal werk te gaan doen.”

“Ik had nooit verwacht in een rusthuis terecht te komen, maar ik ben heel blij dat ik dit werk mag doen. Ik zorg ervoor dat ik de 159 bewoners hier in RVT Nazareth – en de 70 van Sint-Monika, het andere rustoord waar ik werk – minstens één keer per maand een bezoekje breng. Met sommige bewoners praat ik over geloofsvragen, anderen worstelen met hun geloof of worden hier ineens net heel gelovig. Of ze zijn kwaad op God. Soms blijft het bij praten over koetjes en kalfjes. In het begin was ik daarover wat teleurgesteld en dacht ik: ‘doe ik het wel goed?’ Maar het belangrijkste is contact hebben.”

“De meeste van onze bewoners zijn gedesorïenteerd. **Soms vraagt een bewoner om zijn moeder. Samen over die moeder spreken, zorgt dan dat ze even nabij lijkt.** Maar twee minuten later kan die bewoner opnieuw angstig en verward zijn ... Andere bewoners vragen zich af wat ze hier nog doen. Ik probeer hen dan te laten zien

wat ze bijdragen voor medebewoners, familieleden, personeel ... Vaak is alleen luisteren al genoeg. Soms kan je niet helpen, bijvoorbeeld als mensen overtuigd zijn van de zinloosheid van het leven. Dat is het moeilijkst.”

“Toen ik me de eerste dag voorstelde, zei een bewoonster meteen dat ze nog niet van plan was te sterven (*lacht*). Stervensbegeleiding is inderdaad ook één van mijn taken: ik waak, en ik bid, als de bewoners dat wensen. Ik probeer ook aandacht te hebben voor de familie. In Sint-Monika worden ook begrafenissen gehouden en die bereid ik dan vaak mee voor.”

“

Sommigen worden hier ineens heel gelovig, anderen zijn kwaad op God.

“Twee keer per week – en in Sint-Monika elke dag – komt een pastoor de mis opdragen. Ik zorg voor de voorbeden en de liederen en voor de praktische kant, zoals de bloemen. Omdat ik in Sint-Monika was op Witte Donderdag en Goede Vrijdag heb ik hier in Nazareth de Goede Week op één uur doorlopen: met palmtakjes, druiven, oliën en paaseieren, om de bewoners zoveel mogelijk aan te spreken via hun zintuigen.”

“**Dit werk is absoluut niet deprimerend en zelden droevig.** Ik ervaar veel dankbaarheid en openheid, beleef mooie momenten met de bewoners en heb vaak hele bijzondere contacten. Van sommige bewoners, die ondanks hun beperkingen op een heel mooie manier leven, kan ik nog veel leren.”

“Kenniss leidt tot minder angst”

Als zeventienjarige droomde ik van een pastorale taak, ik had een duidelijke roeping om een engagement op te nemen. Toch heb ik lang getwijfeld tussen godgeleerdheid en geschiedenis. Achteraf ben ik heel blij geweest met mijn studie, maar op het moment zelf was ik wat ontgoocheld. We werden heel theoretisch opgeleid, dat was niet waarvoor ik de studie gekozen had.”

“Pas toen ik na mijn afstuderen in Tel Aviv moderne geschiedenis van het Midden-Oosten ging studeren, **plukte ik de vruchten van het framework dat ik in Leuven had gekregen: het hielp me om de samenleving en de religie te vatten**, om zaken te herkennen in de islam en het jodendom. Ik heb modern Hebreeuws en Arabisch geleerd, en om een vollediger beeld te krijgen ben ik daarna nog een aantal jaar in verschillende Arabische landen gaan studeren. Grappig detail: door de moslimfamilie waar ik een tijdje bij heb gewoond werd ik *chrislim* genoemd.”

“In totaal heb ik vijf jaar in het Midden-Oosten doorgebracht en ik keer nog regelmatig terug. Het heeft me doen beseffen hoe belangrijk het is om de verschillende tradities met respect te behandelen. Mijn geschiedenisopleiding heeft veel vraagstukken opgeworpen over de instituten die door mensen zijn gecreëerd, maar ik bleef religieus bewogen.”

“Bij de vzw ORBIT doe ik vormingswerk en ben ik adjunct-coördinator. ORBIT richt zich onder meer op interreligieuze en interlevensbeschouwelijke dialoog. **Veel organisaties zijn vandaag bezig met diversiteit, maar ze gaan vaak met een boog om het religieuze heen** en focussen enkel op het maatschappelijke of culturele aspect. ORBIT gaat het religieuze net

niet uit de weg.”

“Onbekend is onbemind en kennis leidt tot minder angst. Eén van de opdrachten van ORBIT is om de brede samenleving te sensibiliseren rond diversiteit en pluralisme, en racisme en discriminatie tegen te gaan. Dat doen we door ontmoeting te bevorderen tussen mensen van verschillende etnisch-culturele achtergrond, religie en levensbeschouwing. Zo gaan we met scholen en verenigingen op bezoek in een moskee, een synagoge, een Afrikaans kerkje of een vrijzinnigenorganisatie ...”

“Zelf geef ik geregeld lezingen over het Midden-Oosten, over diversiteit in de islam, of over profeten in de islam en het Oude Tes-

“

De moslimfamilie waar ik een tijdje bij woonde, noemde me ‘chrislim’.

tament bijvoorbeeld. Elk jaar laten we scholieren kaarten ontwerpen voor feesten van verschillende tradities, die mensen naar hun burens kunnen sturen. We brengen ook een kalender uit met de feestdata van de verschillende gemeenschappen en wat uitleg daarbij. **Mensen met vragen of angsten over de multiculturele maatschappij komen vaak al gogelend bij ons terecht.** We gaan altijd het gesprek aan.”